

Arrest

nr. 210 633 van 8 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 2 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.-C. RECKER, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 13 februari 2017, verklaart er zich op 14 februari 2017 vluchteling.

1.2. Op 29 november 2017 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op 18-10-1987 in Luanda, Angola. U bent etnisch Bakongo. U bent ongehuwd en u heeft geen kinderen. U woonde tot juni 2015 in de wijk Palanca in Luanda. U bent tot het negende leerjaar naar school gegaan, waarna u bent gestopt omdat u lijdt aan kinderverlamming. U zit hierdoor in een rolstoel.

Op 20-06-2015 kwam de politie uw broer C. thuis zoeken. Hij was niet thuis en de politie bedreigde u en uw andere broer en zus. De politie kwam drie dagen na elkaar naar jullie thuis. U wist totaal niet wat uw broer allemaal deed; pas toen uw broer zei dat de politie hem zocht omdat hij had deelgenomen aan manifestaties, wist u wat uw broer gedaan had. De politie dreigde ermee u mee te nemen in plaats van uw broer. Uw andere broer en zus gingen weg uit het huis en lieten u achter. U heeft met de telefoon van de buurvrouw gebeld naar een vriend van uw overleden vader, oom Z.. Hij is uw komen halen en heeft u meegenomen naar Funda in de provincie Luanda. U bent op 12-02-2017 naar de luchthaven in Luanda gegaan en u kon zonder enige paspoortcontrole het vliegtuig nemen. Oom Z. had jullie voorgesteld aan ene Monsieur, die jullie reis regelde. U heeft op 12-02-2017 Angola met het vliegtuig verlaten en bent naar België gereisd, waar u op 13-02-2017 aankwam en er op 14-02-2017 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaarde dat de politie uw broer C.P.A. (CGVS-nummer 17/11250) thuis kwam zoeken op 20-06-2015 omdat uw broer deelgenomen had aan manifestaties en dat de politie u wou meenemen in plaats van uw broer (gehoorverslag CGVS, p. 6). U verklaarde u dat u wel denkt dat u met uw eigen paspoort naar hier [België] bent gekomen (gehoorverslag CGVS, p. 6), wat uiterst opmerkelijk is gezien u verklaarde dat de Angolese politie u wou meenemen in plaats van uw broer. U gevraagd of u kunt zeggen hoe jullie door de paspoortcontrole in de luchthaven in Angola zijn geraakt, verklaarde u dat hij [Monsieur] u gewoon in het vliegtuig heeft gezet. U gevraagd of u stap voor stap kunt zeggen hoe u op het vliegtuig bent geraakt, vanaf u daar toekwam op de luchthaven, verklaarde u dat jullie toegekomen zijn in de luchthaven, er een man is gekomen in een karretje, u opgetild heeft en naar het vliegtuig heeft gebracht. U gevraagd of jullie geen controle of paspoortcontrole zijn gepasseerd, antwoordde u simpelweg ontkennend. U geconfronteerd met het feit dat er toch enige controle moet zijn geweest, dat men toch niet zomaar iedereen op het vliegtuig naar Europa kan zetten, verklaarde u dat u geen [controle] heeft gezien als er één is geweest. **Uw verklaring dat u zomaar zonder enige paspoort controle het vliegtuig naar Europa kon nemen, is ongeloofwaardig. Dat u bovendien met uw eigen paspoort naar Europa bent gekomen, hoewel u verklaarde gezocht te worden door de Angolese autoriteiten, doet dan ook ernstig afbreuk aan de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.** U legde een kaart van de Evangelische kerk neer, waaruit blijkt dat u lid bent van de Evangelische kerk in Angola. Het CGVS betwist uw religie echter niet. Dit document kan dan ook bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Er kan worden vastgesteld dat de door u ingeroepen vluchtmotieven volledig voortvloeien uit de problemen die werden aangehaald door uw broer C.P.A.. In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag is er een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het dossier van uw broer werd het volgende vastgesteld:

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaarde dat u in Angola activist was die de mensenrechten verdedigde (gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde dat u **deel uitmaakt van een groep studenten die in de volksmond 15+2** wordt genoemd maar dat de groep zelf geen naam had. U gevraagd of uw groep een naam had, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat het gewoon een groep studenten was, dat jullie geen echte vereniging waren, dat jullie de revolutionairen werden genoemd in de volksmond, en dat anderen zeiden dat jullie de groep van 15+2 waren (gehoorverslag CGVS, p. 8). **U gevraagd of u lid was van de groep 15+2, verklaarde u dat u geen lid was, maar dat u wel participeerde**, dat u deelnam. U gevraagd wat u bedoelt, verklaarde u dat u mee op straat ging om te manifesteren en dat u bij de groep bent gegaan na de dood van uw vader in december 2011. U gezegd dat u tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had gezegd dat u lid was van de groep 'Estudantes de Métodes Pacificos e Atirismo Cérico', antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat dat de groep is waarover u het heeft.

U gewezen op uw weinig coherente verklaringen [dat u eerst zei dat het geen naam had hoewel u dan bevestigend antwoordt op de vraag of dat de naam was van de groep], verklaarde u dat dat de omschrijving is van de groep, maar niet de naam van de groep, dat de groep de straat opging, dat jullie debatten hielden, discussieerden en op straat gingen betogen. Uiteindelijk bleek dat 'Estudantes de Métodos Pacificos e Atirismo Cerico' [zo genoteerd tijdens het interview op de DVZ] **'Estudantes de Métodos Pacificos e Activismo Civico'** moet zijn. U gevraagd wat u over de MRA weet (gehoorverslag CGVS, p. 23), verklaarde u vaagweg dat u er kennis van heeft, dat er een verklaring is van MRA, dat u weet dat ze werken voor het militaire regime, dat het gaat over een verplichting van het land, dat het een naam heeft en met misdaad te maken heeft. U gevraagd of de MRA samenwerkt met de Angolese regering, verklaarde u dat er een verbintenis is met criminele zaken, dat ze een verklaring moeten afleggen omwille van de regionale politie. U nogmaals gevraagd of de MRA samenwerkt met of voor de Angolese regering werkt, verklaarde u dat ze eraan verbonden zijn, dat er een link is en dat er een verklaring is van MRA. **U gevraagd waarvoor de MRA staat, verklaarde u het niet te weten** en dat de eerste M voor 'Margem' staat, maar dat u de andere letters niet weet. U gevraagd wat de MRA doet, verklaarde u dat u een verklaring heeft moeten afleggen bij MRA vele jaren geleden in de stad Luanda. U later **gevraagd of u de Movimento Revolucionario em Angola kent** (gehoorverslag CGVS, p. 26), antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat dat activisten zijn. U verklaarde verder dat **dat de groep is waarvan u deel uitmaakt om manifestaties te houden** (gehoorverslag CGVS, p. 27). U gevraagd waarom u dat niet eerder heeft vermeld dat u er deel van uitmaakt, verklaarde u dat het een titel was, de revolutionairen, maar dat de groep nooit een naam heeft gehad, dat dat de naam is die mensen gegeven hebben, dat ze die groep ook 15+2 noemen en dat het ene het andere omvat. U gevraagd of u lid was van Movimento Revolucionario em Angola, verklaarde u dat u passief was, dat u niet echt een lid was. **U gevraagd waarom u dan het letterwoord MRA [wat staat voor Movimento Revolucionario em Angola] niet herkende als u er [passief] lid van was**, verklaarde u dat er dingen zijn die u vergeten bent, dat u niet kan spreken over dingen die u zich niet meer herinnert, dat die tijdelijk uit uw geheugen zijn gewist. **Het dient opgemerkt te worden dat u uiterst vaag blijft over de beweging waartoe u eigenlijk werkelijk behoorde. Uw verklaringen dat u enerzijds deel uitmaakte van 15+2, dan weer geen lid was van 15+2, dan deel uitmaakte van de groep 'Estudantes de Métodos Pacificos e Activismo Civico', dan weer dat dit de omschrijving was van de groep en dan weer dat u deel uitmaakte van de Movimento Revolucionario em Angola, zijn geenszins coherent.** Bovendien is het uiterst onaannemelijk dat u ook maar enige banden zou gehad hebben met de MRA oftewel de Movimento Revolucionario em Angola aangezien u het letterwoord MRA niet herkende en daarenboven zelfs verklaarde dat de MRA samenwerkte met de regering, hoewel u dan later verklaarde dat u deel uitmaakte van de Movimento Revolucionario em Angola en meedeed aan manifestaties [manifestaties tegen de regering]. Deze verklaringen doen dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde betrokkenheid bij mensenrechtenorganisaties in Angola.

U verklaarde dat u deel uitmaakte van een groep die in de volksmond 15+2 genoemd werd (gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde dat u geen lid was van 15+2, maar wel deelnam aan manifestaties van de groep (gehoorverslag CGVS, p. 8). U gevraagd wat uw rol dan was in die organisatie, verklaarde u dat u pamfletten ging kleven, dat u mee ging discussiëren, dat u raad heeft gegeven en dat u af en toe deelnam, maar dat er mensen waren die veel actiever dan u waren in de groep. U gevraagd of u samen zat in de vergadering met leden die bekend stond als de 15+2 (gehoorverslag CGVS, p. 9), antwoordde u bevestigend en verklaarde u twee keer. U gevraagd wie die leden waren en of u namen kunt zeggen, somde u 9 namen op: Luaty Beirao, Domingas Da Cruz, Nito Alves, Bazanza, Alberto Neto, Cazimir Carbono, Cedric Carvalho, Albano Bingo en Alfonso Matiaz. U verklaarde zich de andere leden niet te herinneren. U geconfronteerd met het feit dat het opmerkelijk is dat u zich de andere niet herinnert hoewel u mee ging vergaderen, discussiëren, betogen en pamfletten uitdelen, verklaarde u dat het veel namen zijn en dat er veel mensen bij zijn betrokken. U gevraagd of u dan mee ging betogen met de leden die bekend stonden als de 15+2 die u genoemd heeft, antwoordde u bevestigend. **Het is ten eerste zeer opmerkelijk dat u zich niet meer alle namen herinnert van de mensen die later bekend stonden als de 15+2 en waarmee u samen ging betogen en vergaderen. Ten tweede noemt u namen die helemaal geen lid blijken te zijn van de groep** : volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, zijn de leden van de groep die bekend staat als de 15+2 Domingos da Cruz, Sedrick de Carvalho, Luaty Beirão, José Gomes Hata, Nito Alves, Afonso Matias "Mbanza Hamza", Hitler Samussuko, Inocêncio Brito "Drux", Albano Bingo, Fernando Tomás "Nicola", Nelson Dibango, Arante Kivuvu, Nuno Álvaro Dala, Benedito Jeremias, Osvaldo Caholo, Rosa Conde en Laurinda Gouveia. Zo blijken Alberto Neto, en Cazimir Carbono dus géén leden te zijn van de groep die bekend staat als de 15+2, hoewel u deze wel opsomde als leden.

Met Bazanza bedoelde u misschien de bijnaam van Afonso Matías 'Mbanza Hamza', maar dit gaat dan ook om dezelfde persoon en niet twee personen zoals u Bazanza én Alfonso Matias opsomde. Verder verklaarde u dat deze leden op 15-11-[2015] veroordeeld werden tot gevangenisstraffen van 2 tot 8 jaar en dat ze op 29-07-2016 zijn vrijgelaten (gehoorverslag CGVS, p. 17). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, werden deze leden echter op 30-03-2016 [en dus niet op 15-11-2015] veroordeeld tot gevangenisstraffen van 2 tot 8 jaar en was het op 29-06-2016, juni en dus niet juli, dat ze vrijgelaten werden met huisarrest. Bovendien werd u gevraagd naar voorwaarden aan hun vrijlating, en u kon enkel aangeven dat ze niet meer mogen deelnemen aan betogingen en activiteiten. Het is gezien uw profiel niet onredelijk te verwachten dat u zou kunnen aangeven dat deze leden huisarrest hadden gekregen bij hun vrijlating. **Uw foutieve verklaringen en gebrekkige kennis zijn dan ook opmerkelijk gezien u beweerde deze leden goed te kennen en geven enkel blijf van gebrekkig ingestudeerde kennis.**

U gevraagd wat u nog weet over Luaty Beirao [waarmee u dus samen vergaderde en ging betogen] (gehoorverslag CGVS, p. 20), verklaarde u dat hij een gezin heeft, in Portugal heeft gewoond en [een opleiding aan de] universiteit heeft voltooid. U gevraagd wat hij gestudeerd heeft, verklaarde u dat hij 'een beetje ingewikkelde cursus' gevolgd heeft, in het buitenland gestudeerd heeft maar dat u er niet zoveel van af weet, dat hij Angolees en Portugees spreekt en dat hij actief is. U geconfronteerd met het feit dat de protection officer dat ook kan vertellen, verklaarde u dat u alleen weet dat hij activist was en werkte als activist. U gevraagd of u Ikonoklasta kent (gehoorverslag CGVS, p. 29), antwoordde u ontkennend. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Ikonoklasta de bijnaam van Luaty Beirao. Dat u enkel oppervlakkige kennis heeft over Luaty Beirao en zijn bijnaam zelfs niet herkent, doet dan ook vermoeden dat u Luaty Beirao dan ook niet persoonlijk kende.

U gevraagd of u Adolfo Campos kent, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 20). U gevraagd of u de naam Pedro Pedrowski Teca kent (gehoorverslag CGVS, p. 21), antwoordde u ontkennend. Volgens de beschikbare informatie zijn Adolfo Campos en Pedro Pedrowski Teca twee prominente leden van de Movimento Revolucionario em Angola [de beweging waartoe u zichzelf notabene ook rekende].

U gevraagd of u de naam Alves Kamulinge kent (gehoorverslag CGVS, p. 20), verklaarde u dat hij ook één van de deelnemers was van de activiteiten. U gevraagd wat er is gebeurd met Kamulinge (gehoorverslag CGVS, p. 21), vroeg u zich af of die overleden is in 2013. U gezegd dat dit gevraagd wordt aan u, vroeg u zich af of hij geen andere naam heeft. U geconfronteerd met het feit dat u hem toch kende [en dan zou moeten weten of hij een andere naam heeft of niet], verklaarde u enkel 'Kamulile', waarna u dan plots verklaarde dat u niet weet wie dat is, wat dus weinig coherent is met uw eerdere verklaring dat Kamulinge één van de deelnemers van de activiteiten was. U gevraagd of u de naam Isaias Cassule kent, antwoordde u bevestigd. U gevraagd wat er met hem is gebeurd, verklaarde u dat u de naam kent maar dat u niet weet wat er mee is gebeurd. Volgens de beschikbare informatie zijn Alves Kamulingue en Isaias Cassule [waarvan u eerst aangaf ze te kennen of hun naam gehoord te hebben] twee organisatoren van een protestactie die in mei 2012 verdwenen zijn.

U gevraagd of u de naam Central (Angola) 7311 kent (gehoorverslag CGVS, p.21), antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat dat u niets zegt, dat u ervan gehoord heeft maar dat u het niet weet. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Central (Angola) 7311 een overkoepelend forum voor protesten; een organisatie en website/blog die de "coördinatie op zich neemt van acties die als doel hebben het recht op vrije meningsuiting te veroveren". Luaty Beirao, waarvan u verklaarde hem te kennen, zou een sleutelrol in deze organisatie spelen.

U gevraagd of u de naam Emiliano Catumbela kent, verklaarde u dat dat één van de activisten was, dat hij ook te lijden heeft gehad maar dat u niets gaat zeggen wat u niet weet. Volgens de beschikbare informatie werd Emiliano Catumbela [waarvan u dus beweerde te weten wie het is] opgepakt tijdens de herdenking voor Kamulingue en Cassule en werd hij vrijgelaten in juni 2013 nadat hij eerst beschuldigd was van moord.

U gevraagd wat u weet over 32 é Muito (gehoorverslag CGVS, p. 22), verklaarde u dat het gaat over de tijd dat iemand aan de macht is geweest en dat jullie het niet eens zijn met die termijn. U gevraagd over wie het dan gaat, over wiens termijn, verklaarde u [dat het gaat] over de regering. U gevraagd over wie van de regering, verklaarde u dat iemand dat op zijn T-shirt heeft gezet, dat u het niet meer weet maar dat het een titel was die werd gebruikt. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, verwijst 32 é Muito [32 is genoeg] naar protesten tegen het presidentschap van Dos Santos die 32 jaar aan de macht was in 2011.

U gevraagd of u mensenrechtenorganisaties in Angola kent, antwoordde u bevestigend. U gevraagd naar een concrete naam van een groep, antwoordde u gewoonweg ontkennend. U gevraagd of u Bloco Democrático kent, verklaarde u dat dat de dictators zijn, de parlementariërs, mensen die deelnamen aan Foilo 8.

Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Bloco Democratico een politieke beweging die ook ijvert voor meer democratie in Angola. U gevraagd of u Maos Livros kent (gehoorverslag CGVS, p. 32), verklaarde u dat het over boeken met de wetgeving gaat, dat het te maken heeft met de manier van de regering en dat het een boek is. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier is Maos Livros een mensenrechtenorganisatie in Angola. Los van het feit dat het uiterst opmerkelijk is dat u eerst aangaf mensenrechtenorganisaties te kennen en dan geen namen kan noemen, is het niet onredelijk te verwachten dat u deze namen van zusterorganisaties zou herkennen als dusdanig, gezien uw beweerde profiel als mensenrechtenactivist [u beweerde zelf mensenrechtenorganisaties te kennen], of op z'n minst deze organisaties niet bestempelt als dictators en parlementariërs [en dus bestempelt als een overheidsorganisatie] of als een boek bestempelt.

Het dient opgemerkt te worden dat uw kennis over mensenrechtenorganisaties in Angola oppervlakkig of uiterst beperkt is wanneer doorgevraagd wordt over uw beweerde collega's of mensenrechtenactivisten die u beweert te kennen. Deze voorgaande verklaringen en het feit dat u verder géén andere Angolese mensenrechtenorganisatie kan opsommen, doen dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan door u beweerde linkjes met mensenrechtenorganisaties in Angola en de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas.

U verklaarde dat er iemand van een NGO u naar hier [België – Europa] bracht (gehoorverslag CGVS, p. 6). U gevraagd van welke NGO die persoon lid was, verklaarde u het niet te weten, dat alles heel snel is verlopen, dat het iemand was die Engels sprak en Nederlands maar geen Portugees. U gevraagd wat zijn naam was, verklaarde u dat u hem Monsieur noemde. U verklaarde nog dat meneer Z., een vriend van uw overleden vader, u in contact bracht met Monsieur (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). U gevraagd of u met uw eigen paspoort vanuit Angola naar hier heeft gereisd (gehoorverslag CGVS, p. 6), antwoordde u bevestigend. U later nogmaals gevraagd of u met uw eigen paspoort reisde uit Angola, verklaarde u dat de man [Monsieur] jullie documenten heeft gevraagd en u dat gegeven heeft. U geconfronteerd met het feit dat u gewoonweg met uw eigen paspoort reisde hoewel u de Angolese autoriteiten vreesde, verklaarde u dat ze uw naam niet kennen, dat ze alleen de naam kennen die u gebruikte voor uw activiteiten, Ca., en dat uw gezicht het enige was wat herkenbaar was. U gezegd dat ze toch ook uw echte naam moeten kennen, aangezien ze naar uw huis zijn geweest, verklaarde u dat ze wisten waar u woonde, maar dat de situatie kalm was op een moment en jullie konden doen wat jullie moesten doen. U gevraagd wat u bedoelt met het feit dat de situatie kalm was en u gevraagd of de politie u niet meer zocht, verklaarde u 'toch wel' maar dat jullie niet meer zo participatief waren. U gevraagd of u stap voor stap kunt zeggen hoe u door de paspoortcontrole bent geraakt op de luchthaven in Angola (gehoorverslag CGVS, p. 27), verklaarde u dat de man [Monsieur] jullie naar de luchthaven bracht, dat jullie ingecheckt zijn, dat jullie door een deur zijn gegaan en toen in het vliegtuig zijn gaan zitten. U gevraagd of uw naam gecontroleerd werd bij de controle of bij de check-in, verklaarde u het niet te weten, dat die persoon [Monsieur] jullie documenten vroeg en dat jullie naar de luchthaven zijn gereden. U gevraagd of u dan eigenlijk wel wordt gezocht door de Angolese autoriteiten (gehoorverslag CGVS, p. 28) als de politie uw echte naam niet wist maar wel uw bijnaam Ca., verklaarde u dat jullie zijn moeten vluchten toen de politie de vergadering binnen viel [de vergadering op 20-06-2015] en dat uw papieren en id-kaart nog in uw rugzak zaten die u had moeten achterlaten. Deze verklaring is echter allesbehalve coherent met uw eerdere verklaring dat de politie uw echte naam niet wist maar enkel uw bijnaam Ca.. **Het dient opgemerkt te worden dat het feit dat u simpelweg met uw eigen paspoort reisde, hoewel u de Angolese autoriteiten vreesde, opnieuw ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de door u geopperde vrees ten opzichte van de Angolese autoriteiten.** Uw uitleg, dat zij eerst enkel uw bijnaam wisten, en dan weer niet, en niet gecontroleerd zou zijn geweest in de luchthaven, weet geenszins te overtuigen. Dat deze 'Monsieur' bovendien als een deus ex machina ten tonele komt om u mee te nemen naar Europa, zonder dat u weet wie hij is of tot welke organisatie hij zou behoren, is op z'n minst uiterst opmerkelijk te noemen. **Dat die Monsieur dan als lid van een NGO zomaar zou kunnen passeren door een deur in de luchthaven, zonder ook maar enige controle te passeren om naar Europa en dus Schengengebied te reizen, is uiterst onaannemelijk.** Bovendien verklaarde u dat u vorig jaar al eens Angola had verlaten en teruggekeerd was. U gevraagd of u dus een visum voor Portugal vroeg nadat de politie u al zocht, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat u geluk heeft gehad. Dat u dus al eens Angola verlaten had en weer teruggekeerd bent, hoewel u verklaarde gezocht te worden door de autoriteiten, doet opnieuw ernstige afbreuk aan de door u geopperde vrees ten opzichte van de Angolese autoriteiten.

U legde geen documenten neer.

Gelet op het voorgaande, kan er in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Gelet op het voorgaande, kan er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en van het proportionaliteitsbeginsel, alsook op een manifeste appreciatiefout.

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een rapport van "Refworld" (stuk 3).

De commissaris-generaal voegt bij zijn nota met opmerkingen de volgende stukken: de COI Focus "Angola: De Angolese lente" van 28 oktober 2013 (bijlage 1), het internetartikel "Case history: Angola 15+2" van Frontline Defenders van februari 2017 (bijlage 2) en het internetartikel "Angola: The Mount Sumi Massacre – an atrocity that will come to define the new country" van 28 mei 2016 (bijlage 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekster voert aan dat haar broer P.A.C. door de Angolese autoriteiten wordt bedreigd omwille van zijn deelname aan politieke oppositie tegen het heersende Angolese regime. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) het ongeloofwaardig is dat zij zonder enige paspoortcontrole naar Europa kon reizen; (ii) haar verklaring dat zij met haar eigen paspoort reisde, afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van haar voorgehouden vrees voor de

Angolese autoriteiten, (iii) haar broer slechts vage en uiteenlopende verklaringen aflegde over de (politieke oppositie)beweging waartoe hij stelt te behoren; (iv) haar broer foutieve en gebrekkige verklaringen aflegt over de groep "15+2"; (v) haar broer aangaande verschillende bij de groep "15+2" en de MRA betrokken personen en omstandigheden en aangaande andere mensenrechtenorganisaties in Angola slechts vage en/of gebrekkige informatie kon verschaffen; (vi) haar broer onaannemelijk vage verklaringen aflegde over de persoon die zijn reis naar België regelde en hem vergezelde; (vii) haar broer met zijn eigen paspoort reisde; en (viii) haar broer in 2016 reeds met een visum naar Portugal reisde en nadien terugkeerde naar Angola, hetgeen hun vrees voor de Angolese autoriteiten eens te meer ondermijnt.

Er dient vastgesteld dat verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder op dienstige wijze evenwel de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Waar verzoekster aanvoert dat zij gehandicapt is, dat zij zich niet heeft beziggehouden "*met het bekomen van paspoorten enz.*" en dat zij zich op het vliegveld heeft laten rijden, dient erop gewezen dat dergelijke uiteenzetting geenszins afbreuk doet aan dan wel een verschoning biedt voor de terecht in de bestreden beslissing opgeworpen ongeloofwaardigheid van haar bewering dat zij haar nationale autoriteiten stelt te vrezen en desalniettemin toch met haar eigen paspoort reisde doch zonder enige paspoortcontrole naar Europa kwam. Het loutere feit dat verzoekster in een rolstoel zat tijdens de paspoortcontroles betekent op zich immers geenszins dat zij deze controles niet zou hebben kunnen opmerken. Dat een begeleider haar paspoort overhandigde aan de controleurs, zoals zij voorhoudt in haar verzoekschrift, spreekt overigens haar eerdere verklaring tijdens haar gehoorverslag, dat zij geen paspoortcontrole heeft doorlopen, tegen.

Het loutere feit dat er in de bestreden beslissing geen tegenstrijdigheden worden opgeworpen tussen de verklaringen van verzoekster en deze van haar broer, doet verder op zich evenmin afbreuk aan de motieven in de bestreden beslissing.

Aangezien verzoekster zich voor het overige volledig beroept op dezelfde vluchtmotieven als haar broer en in haar verzoekschrift hetzelfde verweer opneemt als door haar broer uiteengezet in diens verzoekschrift, kan - mede gelet op de informatie toegevoegd aan de nota met opmerkingen van de commissaris-generaal - dienstig worden verwezen naar hetgeen de Raad heeft geoordeeld in het arrest nr. 210 632 van 8 oktober 2018 in het kader van het beroep van verzoeksters broer, bij de Raad gekend onder rolnummer RvV 214 430:

"Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en post factum-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder op dienstige wijze evenwel de voormelde motieven in concreto te weerleggen.

2.3.2.1. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat verzoeker slechts vage en uiteenlopende verklaringen aflegde over de (politieke oppositie)beweging waartoe hij stelt te behoren:

*"U verklaarde dat u in Angola activist was die de mensenrechten verdedigde (gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde dat u **deel uitmaakt van een groep studenten die in de volksmond 15+2** wordt genoemd maar dat de groep zelf geen naam had. U gevraagd of uw groep een naam had, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat het gewoon een groep studenten was, dat jullie geen echte vereniging waren, dat jullie de revolutionairen werden genoemd in de volksmond, en dat anderen zeiden dat jullie de groep van 15+2 waren (gehoorverslag CGVS, p. 8). U gevraagd of u lid was van de groep 15+2, verklaarde u dat u geen lid was, maar dat u wel participeerde, dat u deelnam. U gevraagd wat u bedoelt, verklaarde u dat u mee op straat ging om te manifesteren en dat u bij de groep bent gegaan na de dood van uw vader in december 2011. U gezegd dat u tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had gezegd dat u lid was van de groep 'Estudantes de Métodes Pacificos e Atirismo Cérico', antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat dat de groep is waarover u het heeft. U gewezen op uw weinig coherente verklaringen [dat u eerst zei dat het geen naam had hoewel u dan bevestigend antwoordt op de vraag of dat de naam was van de groep], verklaarde u dat dat de omschrijving is van de groep, maar niet de naam van de groep, dat de groep de straat opging, dat jullie debatten hielden, discussieerden en op straat gingen betogen.*

Uiteindelijk bleek dat 'Estudantes de Métodes Pacificos e Atirismo Cerico' [zo genoteerd tijdens het interview op de DVZ] **'Estudantes de Métodes Pacificos e Activismo Civico'** moet zijn. U gevraagd wat u over de MRA weet (gehoorverslag CGVS, p. 23), verklaarde u vaagweg dat u er kennis van heeft, dat er een verklaring is van MRA, dat u weet dat ze werken voor het militaire regime, dat het gaat over een verplichting van het land, dat het een naam heeft en met misdaad te maken heeft. U gevraagd of de MRA samenwerkt met de Angolese regering, verklaarde u dat er een verbintenis is met criminele zaken, dat ze een verklaring moeten afleggen omwille van de regionale politie. U nogmaals gevraagd of de MRA samenwerkt met of voor de Angolese regering werkt, verklaarde u dat ze eraan verbonden zijn, dat er een link is en dat er een verklaring is van MRA. **U gevraagd waarvoor de MRA staat, verklaarde u het niet te weten** en dat de eerste M voor 'Margem' staat, maar dat u de andere letters niet weet. U gevraagd wat de MRA doet, verklaarde u dat u een verklaring heeft moeten afleggen bij MRA vele jaren geleden in de stad Luanda. U later **gevraagd of u de Movimento Revolucionario em Angola kent** (gehoorverslag CGVS, p. 26), antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat dat activisten zijn. U verklaarde verder dat **dat de groep is waarvan u deel uitmaakt om manifestaties te houden** (gehoorverslag CGVS, p. 27). U gevraagd waarom u dat niet eerder heeft vermeld dat u er deel van uitmaakt, verklaarde u dat het een titel was, de revolutionairen, maar dat de groep nooit een naam heeft gehad, dat dat de naam is die mensen gegeven hebben, dat ze die groep ook 15+2 noemen en dat het ene het andere omvat. U gevraagd of u lid was van Movimento Revolucionario em Angola, verklaarde u dat u passief was, dat u niet echt een lid was. **U gevraagd waarom u dan het letterwoord MRA** [wat staat voor Movimento Revolucionario em Angola] **niet herkende als u er [passief] lid van was**, verklaarde u dat er dingen zijn die u vergeten bent, dat u niet kan spreken over dingen die u zich niet meer herinnert, dat die tijdelijk uit uw geheugen zijn gewist. **Het dient opgemerkt te worden dat u uiterst vaag blijft over de beweging waartoe u eigenlijk werkelijk behoorde. Uw verklaringen dat u enerzijds deel uitmaakte van 15+2, dan weer geen lid was van 15+2, dan deel uitmaakte van de groep 'Estudantes de Métodes Pacificos e Activismo Civico', dan weer dat dit de omschrijving was van de groep en dan weer dat u deel uitmaakte van de Movimento Revolucionario em Angola, zijn geenszins coherent.** Bovendien is het uiterst onaannemelijk dat u ook maar enige banden zou gehad hebben met de MRA oftewel de Movimento Revolucionario em Angola aangezien u het letterwoord MRA niet herkende en daarenboven zelfs verklaarde dat de MRA samenwerkte met de regering, hoewel u dan later verklaarde dat u deel uitmaakte van de Movimento Revolucionario em Angola en meedeed aan manifestaties [manifestaties tegen de regering]. Deze verklaringen doen dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde betrokkenheid bij mensenrechtenorganisaties in Angola."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken slechts zeer kort was. In het gehoorverslag valt met betrekking tot het verloop van het interview dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken onderging, het volgende te lezen:

"Hoe is uw eerste gehoor op DVZ verlopen?"

Het is goed verlopen, ik vermoed dat de tolk ook hetzelfde is als toen.

Heeft u toen een samenvatting gegeven van alle redenen die aanleiding hebben gegeven tot uw vertrek? (indien nee: welke redenen heeft u er niet aangehaald + waarom heeft u deze elementen niet aangehaald tijdens het gehoor op DVZ?)

Ik heb maar een korte uitleg kunnen geven.

Maar heeft u alle redenen kort aangehaald?

Ja." (eigen onderlijning) (gehoorverslag CGVS, p. 2-3)

Verzoeker kan dus geenszins volstaan met te wijzen op het feit dat hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken kort was, aangezien hij tijdens zijn gehoor eveneens uitdrukkelijk verklaarde dat hij alle redenen voor zijn vertrek heeft kunnen geven.

Verder wijst verzoeker er in zijn verzoekschrift op dat hij een onderscheid maakte tussen activisme en lidmaatschap: "Verzoeker maakt duidelijk een onderscheid tussen activisme en lidmaatschap. De CGVS schijnt dit niet te willen begrijpen, terwijl er toch wel degelijk een onderscheid is." Hij stelt dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken nooit heeft verklaard dat hij "lid" was van de groep "Estudantes de Métodes Pacificos e Atirismo Cérico" maar dat hij enkel voor deze groep actief is geweest. Nochtans kan dienaangaande als volgt worden gelezen in het gehoorverslag:

"Op DVZ zei u dat u lid was van de Estudantes de Métodes Pacificos e Atirismo Cérico?"

Ja dat is de groep waarover ik het hier heb.

Ja ik heb het enkele keren gevraagd en u zei dat het geen naam had, en nu vermeld ik het voor u en u zegt inderdaad?

Dat is de omschrijving van de groep, dat is niet de naam van de groep. [...] het was een vredelievende groep studenten, ze hadden geen naam, dit is de omschrijving van de groep studenten."

(eigen onderlijning) (gehoorverslag CGVS, p. 8)

Hieruit blijkt dat verzoeker een onderscheid maakt tussen activisme en lidmaatschap. Integendeel, hij bevestigde de bewering van de protection officer die stelde dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde lid te zijn van de groep "Estudantes de Métodes Pacificos e Atirismo Cérico". Het post factum opwerpen van de bewering dat hij een onderscheid maakte tussen activisme en lidmaatschap is dan ook een blote bewering die duidelijk tot stand is gekomen na reflectie wegens confrontatie met de bestreden beslissing. Zijn bewering dat hij een onderscheid maakte tussen activisme en lidmaatschap valt bovendien bezwaarlijk te rijmen met zijn stelling verderop in zijn verzoekschrift dat de groepering waartoe hij behoort, en in het algemeen de oppositiebewegingen in Angola, veeleer een los verband zijn dan een georganiseerde structuur. In dergelijk geval van een losse organisatie is er immers geen plaats voor "een zekere mate van institutionalisering van een lidmaatschap" (verzoekschrift, p. 8), zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker dergelijk onderscheid zou moeten maken. Dat de naam van deze groep op de Dienst Vreemdelingenzaken klaarblijkelijk niet volledig correct werd genoteerd en dat het "Estudantes de Métodes Pacificos e Activismo Civico" moet zijn, doet op zich aan het voorgaande geen afbreuk en werd reeds in de motivering van de bestreden beslissing meegenomen. Daarenboven maakte verzoeker hieromtrent geen enkele opmerking toen hem bij aanvang van zijn gehoor werd gevraagd naar het verloop van zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie supra). Gezien verzoekers hiervoor geciteerde verklaringen aangaande zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, kan hij evenmin worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift beweert dat hij noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de naam heeft genoemd van de groepering waarvan hij deel uitmaakte.

Wat betreft de MRA citeert verzoeker uit het bij zijn verzoekschrift gevoegde rapport van "Refworld" (stuk 3) en voert hij aan dat de MRA een losse groep is, dat het letterwoord "MRA" in Angola weinig of niet wordt gebruikt en dat hij actief was binnen een protestbeweging van studenten die zichzelf inschreef in de grotere revolutionaire beweging. Uit de door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stuk 3) blijkt echter geenszins dat het letterwoord "MRA" in Angola weinig of niet zou worden gebruikt. Uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') en bij het verzoekschrift (stuk 3) blijkt dat het letterwoord "MRA" wel degelijk veelvuldig wordt gebruikt en dus niet slechts "een afkorting is van de COI-focus" (verzoekschrift, p. 11). Dat verzoeker, die meent heden internationale bescherming te behoeven omwille van zijn activisme bij een (politieke) oppositiebeweging in Angola, de afkorting van de naam van een dergelijke beweging (MRA) niet kent wanneer hij hiermee wordt geconfronteerd tijdens zijn gehoor, is dan ook geenszins aannemelijk aangezien van hem redelijkerwijze net een gedegen kennis van de Angolese oppositiebewegingen kan worden verwacht. Dit klemmt des te meer daar hij tijdens ditzelfde gehoor eveneens verklaarde passief lid te zijn van deze beweging wanneer hij met de volledige naam van deze beweging (Movimento Revolucionario em Angola) wordt geconfronteerd. Bovendien zijn verzoekers verklaringen over de MRA dermate vaag en onaannemelijk dat dit de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden politieke activisme volledig ondermijnt:

"Wat weet u over de MRA?"

(az denkt na) ik heb er kennis van. Er is een verklaring van MRA. Ik weet dat ze werken voor het militaire regime. Het gaat over een verplichting van het land, het heeft een naam, het heeft met misdaad te maken.

MRA werkt samen met de Angolese regering zegt u?

Er is een verbintenis met criminele zaken, ze moeten een verklaring afleggen omwille van de regionale politie.

Dus MRA werk samen of voor de Angolese regering?

Ze zijn eraan verbonden. Er is een link mee. Er is een verklaring van MRA.

Waarvoor staat de MRA?

Dat weet ik niet. De eerste M staat voor Margem, de andere letters weet ik niet.

Wat doet de MRA?

Ik heb al een verklaring moeten doen bij de MRA. Dat is iets van vele jaren geleden, dat is niet van nu. dat is in de stand Luanda, ik ben daar eens een verklaring moeten doen

Over wat?

Om te werken had ik een verklaring nodig, een militair bewijs. Dat kan ik me herinneren, 2012 was het denk ik. In Mianga ligt het."

(gehoorverslag CGVS, p. 23)

Er dient opgemerkt dat de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming in de eerste plaats geschiedt op basis van verzoekers eigen, persoonlijke verklaringen.

Het aanbrengen van louter algemene informatie maakt niet dat verzoekers verklaringen plots terzijde zouden moeten worden geschoven.

2.3.2.2. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat verzoeker foutieve en gebrekkige verklaringen aflegt over de groep "15+2":

"U verklaarde dat u deel uitmaakte van een groep die in de volksmond 15+2 genoemd werd (gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde dat u geen lid was van 15+2, maar wel deelnam aan manifestaties van de groep (gehoorverslag CGVS, p. 8). U gevraagd wat uw rol dan was in die organisatie, verklaarde u dat u pamfletten ging kleven, dat u mee ging discussiëren, dat u raad heeft gegeven en dat u af en toe deelnam, maar dat er mensen waren die veel actiever dan u waren in de groep. U gevraagd of u samen zat in de vergadering met leden die bekend stond als de 15+2 (gehoorverslag CGVS, p. 9), antwoordde u bevestigend en verklaarde u twee keer. U gevraagd wie die leden waren en of u namen kunt zeggen, somde u 9 namen op: Luaty Beirao, Domingas Da Cruz, Nito Alves, Bazanza, Alberto Neto, Cazimir Carbono, Cedric Carvallo, Albano Bingo en Alfonso Matiaz. U verklaarde zich de andere leden niet te herinneren. U geconfronteerd met het feit dat het opmerkelijk is dat u zich de andere niet herinnert hoewel u mee ging vergaderen, discussiëren, betogen en pamfletten uitdelen, verklaarde u dat het veel namen zijn en dat er veel mensen bij zijn betrokken. U gevraagd of u dan mee ging betogen met de leden die bekend stonden als de 15+2 die u genoemd heeft, antwoordde u bevestigend. **Het is ten eerste zeer opmerkelijk dat u zich niet meer alle namen herinnert van de mensen die later bekend stonden als de 15+2 en waarmee u samen ging betogen en vergaderen. Ten tweede noemt u namen die helemaal geen lid blijken te zijn van de groep** : volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, zijn de leden van de groep die bekend staat als de 15+2 Domingos da Cruz, Sedrick de Carvalho, Luaty Beirão, José Gomes Hata, Nito Alves, Afonso Matias "Mbanza Hamza", Hitler Samussuko, Inocêncio Brito "Drux", Albano Bingo, Fernando Tomás "Nicola", Nelson Dibango, Arante Kivuvu, Nuno Álvaro Dala, Benedito Jeremias, Osvaldo Caholo, Rosa Conde en Laurinda Gouveia. Zo blijken Alberto Neto, en Cazimir Carbono dus géén leden te zijn van de groep die bekend staat als de 15+2, hoewel u deze wel opsomde als leden. Met Bazanza bedoelde u misschien de bijnaam van Afonso Matías 'Mbanza Hamza', maar dit gaat dan ook om dezelfde persoon en niet twee personen zoals u Bazanza én Alfonso Matias opsomde. Verder verklaarde u dat deze leden op 15-11-[2015] veroordeeld werden tot gevangenisstraffen van 2 tot 8 jaar en dat ze op 29-07-2016 zijn vrijgelaten (gehoorverslag CGVS, p. 17). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, werden deze leden echter op 30-03-2016 [en dus niet op 15-11-2015] veroordeeld tot gevangenisstraffen van 2 tot 8 jaar en was het op 29-06-2016, juni en dus niet juli, dat ze vrijgelaten werden met huisarrest. Bovendien werd u gevraagd naar voorwaarden aan hun vrijlating, en u kon enkel aangeven dat ze niet meer mogen deelnemen aan betogingen en activiteiten. Het is gezien uw profiel niet onredelijk te verwachten dat u zou kunnen aangeven dat deze leden huisarrest hadden gekregen bij hun vrijlating. **Uw foutieve verklaringen en gebrekkige kennis zijn dan ook opmerkelijk gezien u beweerde deze leden goed te kennen en geven enkel blijk van gebrekkig ingestudeerde kennis.**"

Dienaangaande voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat de leden van de "15+2", een naam die pas achteraf aan deze groepering werd gegeven na de arrestatie van 15 + 2 protagonisten van de beweging, dat hij dichter bij sommige leden stond dan bij andere leden en dat hij details heeft gegeven waaromtrent de commissaris-generaal hem niet op leugens kon betrappen. Verzoeker verliest evenwel uit het oog dat, zoals ook blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie'), de "15+2" een groep van specifieke personen betreft. Dat binnen de politieke oppositiebewegingen in Angola doorheen de tijd een komen en gaan bestaat van leiders en belangrijke/invloedrijke personen, dat niet alle personen van de "15+2" op hetzelfde moment werden gearresteerd en dat de naam "15+2" pas achteraf aan de beweging werd toegekend, doet dan ook geen afbreuk aan het feit dat de personen die de "15+2" uitmaken een vaststaande groep mensen is. Indien verzoeker beweert dat hij met deze groep mensen heeft samengewerkt en dat hij (mede) hierdoor heden internationale bescherming behoeft, kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij precies weet wie deze mensen zijn en wat hun lot is sinds zij werden gearresteerd, ook na verloop van een aantal jaren, ook al was zijn rol binnen de groepering "niet die van tenor" en ook al omschrijft hij zichzelf niet als "politicus". Er kan immers redelijkerwijze worden aangenomen dat de beslissing om het land van herkomst te verlaten teneinde in België internationale bescherming te vragen, niet licht wordt genomen, zodat een blijvende belangstelling voor de situatie van lotgenoten en voor de (politieke) ontwikkelingen in Angola, gelet op de verregaande impact ervan op verzoekers leven, redelijkerwijze kan worden verwacht. Uit de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing en mede gelet op het voorgaande, blijkt verder geenszins dat de commissaris-generaal een amalgaam van alles zou hebben gemaakt, zoals verzoeker beweert in zijn verzoekschrift. Integendeel, deze motieven zijn in de

eerste plaats gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen, die echter terecht als vaag en foutief worden beoordeeld.

2.3.2.3. Voorts oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker aangaande verschillende bij de groep "15+2" en de MRA betrokken personen en omstandigheden en aangaande andere mensenrechtenorganisaties in Angola slechts vage en/of gebrekkige informatie kon verschaffen:

"U gevraagd wat u nog weet over Luaty Beirao [waarmee u dus samen vergaderde en ging betogen] (gehoorverslag CGVS, p. 20), verklaarde u dat hij een gezin heeft, in Portugal heeft gewoond en [een opleiding aan de] universiteit heeft voltooid. U gevraagd wat hij gestudeerd heeft, verklaarde u dat hij 'een beetje ingewikkelde cursus' gevolgd heeft, in het buitenland gestudeerd heeft maar dat u er niet zoveel van af weet, dat hij Angolees en Portugees spreekt en dat hij actief is. U geconfronteerd met het feit dat de protection officer dat ook kan vertellen, verklaarde u dat u alleen weet dat hij activist was en werkte als activist. U gevraagd of u Ikonoklasta kent (gehoorverslag CGVS, p. 29), antwoordde u ontkennend. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Ikonoklasta de bijnaam van Luaty Beirao. Dat u enkel oppervlakkige kennis heeft over Luaty Beirao en zijn bijnaam zelfs niet herkent, doet dan ook vermoeden dat u Luaty Beirao dan ook niet persoonlijk kende.

U gevraagd of u Adolfo Campos kent, antwoordde u ontkennend (gehoorverslag CGVS, p. 20). U gevraagd of u de naam Pedro Pedrowski Teca kent (gehoorverslag CGVS, p. 21), antwoordde u ontkennend. Volgens de beschikbare informatie zijn Adolfo Campos en Pedro Pedrowski Teca twee prominente leden van de Movimento Revolucionario em Angola [de beweging waartoe u zichzelf notabene ook rekende].

U gevraagd of u de naam Alves Kamulinge kent (gehoorverslag CGVS, p. 20), verklaarde u dat hij ook één van de deelnemers was van de activiteiten. U gevraagd wat er is gebeurd met Kamulinge (gehoorverslag CGVS, p. 21), vroeg u zich af of die overleden is in 2013. U gezegd dat dit gevraagd wordt aan u, vroeg u zich af of hij geen andere naam heeft. U geconfronteerd met het feit dat u hem toch kende [en dan zou moeten weten of hij een andere naam heeft of niet], verklaarde u enkel 'Kamulile', waarna u dan plots verklaarde dat u niet weet wie dat is, wat dus weinig coherent is met uw eerdere verklaring dat Kamulinge één van de deelnemers van de activiteiten was. U gevraagd of u de naam Isaias Cassule kent, antwoordde u bevestigd. U gevraagd wat er met hem is gebeurd, verklaarde u dat u de naam kent maar dat u niet weet wat er mee is gebeurd. Volgens de beschikbare informatie zijn Alves Kamulingue en Isaias Cassule [waarvan u eerst aangaf ze te kennen of hun naam gehoord te hebben] twee organisatoren van een protestactie die in mei 2012 verdwenen zijn.

U gevraagd of u de naam Central (Angola) 7311 kent (gehoorverslag CGVS, p.21), antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat dat u niets zegt, dat u ervan gehoord heeft maar dat u het niet weet. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Central (Angola) 7311 een overkoepelend forum voor protesten; een organisatie en website/blog die de "coördinatie op zich neemt van acties die als doel hebben het recht op vrije meningsuiting te veroveren". Luaty Beirao, waarvan u verklaarde hem te kennen, zou een sleutelrol in deze organisatie spelen.

U gevraagd of u de naam Emiliano Catumbela kent, verklaarde u dat dat één van de activisten was, dat hij ook te lijden heeft gehad maar dat u niets gaat zeggen wat u niet weet. Volgens de beschikbare informatie werd Emiliano Catumbela [waarvan u dus beweerde te weten wie het is] opgepakt tijdens de herdenking voor Kamulingue en Cassule en werd hij vrijgelaten in juni 2013 nadat hij eerst beschuldigd was van moord.

U gevraagd wat u weet over 32 é Muito (gehoorverslag CGVS, p. 22), verklaarde u dat het gaat over de tijd dat iemand aan de macht is geweest en dat jullie het niet eens zijn met die termijn. U gevraagd over wie het dan gaat, over wiens termijn, verklaarde u [dat het gaat] over de regering. U gevraagd over wie van de regering, verklaarde u dat iemand dat op zijn T-shirt heeft gezet, dat u het niet meer weet maar dat het een titel was die werd gebruikt. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, verwijst 32 é Muito [32 is genoeg] naar protesten tegen het presidentschap van Dos Santos die 32 jaar aan de macht was in 2011.

U gevraagd of u mensenrechtenorganisaties in Angola kent, antwoordde u bevestigend. U gevraagd naar een concrete naam van een groep, antwoordde u gewoonweg ontkennend. U gevraagd of u Bloco Democratico kent, verklaarde u dat dat de dictators zijn, de parlementariërs, mensen die deelnamen aan Foilo 8. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Bloco Democratico een politieke beweging die ook ijvert voor meer democratie in Angola. U gevraagd of u Maos Livros kent (gehoorverslag CGVS, p. 32), verklaarde u dat het over boeken met de wetgeving gaat, dat het te maken heeft met de manier van de regering en dat het een boek is. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier is Maos Livros een mensenrechtenorganisatie in Angola.

Los van het feit dat het uiterst opmerkelijk is dat u eerst aangaf mensenrechtenorganisaties te kennen en dan geen namen kan noemen, is het niet onredelijk te verwachten dat u deze namen van zusterorganisaties zou herkennen als dusdanig, gezien uw beweerde profiel als mensenrechtenactivist [u beweerde zelf mensenrechtenorganisaties te kennen], of op z'n minst deze organisaties niet bestempelt als dictators en parlementariërs [en dus bestempelt als een overheidsorganisatie] of als een boek bestempelt.

Het dient opgemerkt te worden dat uw kennis over mensenrechtenorganisaties in Angola oppervlakkig of uiterst beperkt is wanneer doorgevraagd wordt over uw beweerde collega's of mensenrechtenactivisten die u beweert te kennen. Deze voorgaande verklaringen en het feit dat u verder géén andere Angolese mensenrechtenorganisatie kan opsommen, doen dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan door u beweerde linkjes met mensenrechtenorganisaties in Angola en de door u geopperde feiten in het kader van uw asielaanvraag.

Betreffende Luaty Beirao voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat over persoonlijke aangelegenheden zelden werd gepraat, dat hij nooit beweerde dat Luaty Beirao een persoonlijke vriend was, dat hij wel op de hoogte was van andere details die eveneens in algemene informatie voorkomen en dat uit algemene informatie blijkt dat het niet evident is de verschillende deelnemers van het protest in Angola te kennen zodat het niet opgaat hem te confronteren met een aantal namen en hem ten kwade te duiden indien deze namen hem niets zeggen. Opnieuw dient erop gewezen dat verzoeker verklaarde met leden van "15+2", waaronder dus ook Luaty Beirao, te hebben samengewerkt en dat hij heden meent (mede) omwille van deze samenwerking internationale bescherming te behoeven. Tevens blijkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor op de vraag naar concrete en gedetailleerde informatie over Luaty Beirao zelf aankwam met diens gezinsleven en studies (gehoorverslag CGVS, p. 20), zodat hij bezwaarlijk kan volstaan met de opmerking in zijn verzoekschrift dat binnen de groepering zelden werd gepraat over persoonlijke aangelegenheden. Dat verzoeker een boek heeft vernoemd dat ook is vermeld in een algemeen rapport (verzoekschrift, stuk 3), doet op zich evenmin afbreuk aan de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing.

Betreffende Adolfo Campos en Pedro Pedrowski Teca komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen dienaangaande tijdens zijn gehoor. Het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen kan op zich evenwel bezwaarlijk worden beschouwd als een dienstig verweer. Waar hij stelt dat geen rekening wordt gehouden met de namen die hij wel kent, laat hij geheel na in concreto uiteen te zetten waarom zijn kennis van deze namen volgens hem zou aantonen dat zijn kennis over Adolfo Campos en Pedro Pedrowski Teca alsnog afdoende zou zijn of op enigerlei wijze de motivering hieromtrent in de bestreden beslissing zou kunnen weerleggen.

Ook betreffende Alves Kamulinge en Isaias Cassule komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het opwerpen van een aantal blote beweringen. Hij herhaalt immers dat hij deel uitmaakte van een niet-gestructureerde beweging, waarin vele namen circuleerden, dat hij geen centrale figuur was binnen deze beweging en dat de commissaris-generaal een amalgaam maakt van alle groeperingen. Hieromtrent werd hoger reeds gemotiveerd (zie supra).

Wat betreft Central (Angola) 3711 dient erop gewezen dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat dit een internetblog is die de acties tegen het Angolese regime tracht te coördineren. Nergens in de bestreden beslissing wordt beweerd dat Luaty Beirao een formele leidende rol speelt bij deze blog, doch uit de voormelde informatie blijkt wel dat hij ermee in verband wordt gebracht. Gelet op verzoekers bewering met Luaty Beirao te hebben samengewerkt en aangezien hij heden meent (mede) omwille van deze samenwerking internationale bescherming te behoeven, kan wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker enige kennis heeft over een dergelijke blog. Dat verzoeker enkel kan verklaren dat hij ervan heeft gehoord, maar er verder niets over weet, is dan ook niet aannemelijk.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat het niet redelijk is om hem een te beperkte kennis te verwijten "van alle mogelijke bewegingen in Angola" wanneer de oppositiebewegingen niet gestructureerd zijn, dient erop gewezen dat aan verzoeker nergens in de bestreden beslissing wordt verweten een beperkte kennis te hebben van "alle mogelijke bewegingen in Angola". Doch van iemand die beweert internationale bescherming te behoeven omwille van zijn politieke activisme tegen het Angolese regime, kan wel redelijkerwijze worden verwacht dat hij naast de beweging waarvan hij stelt zelf deel uit te maken, ook een gedegen kennis heeft van andere bewegingen en groeperingen die zich in Angola inzetten voor de mensenrechten, quod non in casu.

Tevens kan met betrekking tot het voorgaande in het algemeen worden opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

2.3.2.4. Tot slot oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker onaannemelijk vage verklaringen aflegde over de persoon die zijn reis naar België regelde en hem vergezelde, dat hij met zijn eigen paspoort reisde en dat hij in 2016 reeds met een visum naar Portugal reisde en nadien terugkeerde naar Angola, hetgeen zijn vrees voor de Angolese autoriteiten eens te meer ondermijnt:

“U verklaarde dat er iemand van een NGO u naar hier [België – Europa] bracht (gehoorverslag CGVS, p. 6). U gevraagd van welke NGO die persoon lid was, verklaarde u het niet te weten, dat alles heel snel is verlopen, dat het iemand was die Engels sprak en Nederlands maar geen Portugees. U gevraagd wat zijn naam was, verklaarde u dat u hem Monsieur noemde. U verklaarde nog dat meneer Z., een vriend van uw overleden vader, u in contact bracht met Monsieur (gehoorverslag CGVS, p. 7-8). U gevraagd of u met uw eigen paspoort vanuit Angola naar hier heeft gereisd (gehoorverslag CGVS, p. 6), antwoordde u bevestigend. U later nogmaals gevraagd of u met uw eigen paspoort reisde uit Angola, verklaarde u dat de man [Monsieur] jullie documenten heeft gevraagd en u dat gegeven heeft. U geconfronteerd met het feit dat u gewoonweg met uw eigen paspoort reisde hoewel u de Angolese autoriteiten vreesde, verklaarde u dat ze uw naam niet kennen, dat ze alleen de naam kennen die u gebruikte voor uw activiteiten, Carlos, en dat uw gezicht het enige was wat herkenbaar was. U gezegd dat ze toch ook uw echte naam moeten kennen, aangezien ze naar uw huis zijn geweest, verklaarde u dat ze wisten waar u woonde, maar dat de situatie kalm was op een moment en jullie konden doen wat jullie moesten doen. U gevraagd wat u bedoelt met het feit dat de situatie kalm was en u gevraagd of de politie u niet meer zocht, verklaarde u ‘toch wel’ maar dat jullie niet meer zo participatief waren. U gevraagd of u stap voor stap kunt zeggen hoe u door de paspoortcontrole bent geraakt op de luchthaven in Angola (gehoorverslag CGVS, p. 27), verklaarde u dat de man [Monsieur] jullie naar de luchthaven bracht, dat jullie ingecheckt zijn, dat jullie door een deur zijn gegaan en toen in het vliegtuig zijn gaan zitten. U gevraagd of uw naam gecontroleerd werd bij de controle of bij de check-in, verklaarde u het niet te weten, dat die persoon [Monsieur] jullie documenten vroeg en dat jullie naar de luchthaven zijn gereden. U gevraagd of u dan eigenlijk wel wordt gezocht door de Angolese autoriteiten (gehoorverslag CGVS, p. 28) als de politie uw echte naam niet wist maar wel uw bijnaam Carlos, verklaarde u dat jullie zijn moeten vluchten toen de politie de vergadering binnen viel [de vergadering op 20-06-2015] en dat uw papieren en id-kaart nog in uw rugzak zaten die u had moeten achterlaten. Deze verklaring is echter allesbehalve coherent met uw eerdere verklaring dat de politie uw echte naam niet wist maar enkel uw bijnaam Carlos. **Het dient opgemerkt te worden dat het feit dat u simpelweg met uw eigen paspoort reisde, hoewel u de Angolese autoriteiten vreesde, opnieuw ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de door u geopperde vrees ten opzichte van de Angolese autoriteiten.** Uw uitleg, dat zij eerst enkel uw bijnaam wisten, en dan weer niet, en niet gecontroleerd zou zijn geweest in de luchthaven, weet geenszins te overtuigen. Dat deze ‘Monsieur’ bovendien als een deus ex machina ten tonele komt om u mee te nemen naar Europa, zonder dat u weet wie hij is of tot welke organisatie hij zou behoren, is op z’n minst uiterst opmerkelijk te noemen. **Dat die Monsieur dan als lid van een NGO zomaar zou kunnen passeren door een deur in de luchthaven, zonder ook maar enige controle te passeren om naar Europa en dus Schengengebied te reizen, is uiterst onaannemelijk.** Bovendien verklaarde u dat u **vorig jaar [2016] al eens Angola had verlaten en teruggekeerd was.** U gevraagd of u dus een visum voor Portugal vroeg nadat de politie u al zocht, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat u geluk heeft gehad. Dat u dus al eens Angola verlaten had en weer teruggekeerd bent, hoewel u verklaarde gezocht te worden door de autoriteiten, doet opnieuw ernstig afbreuk aan de door u geopperde vrees ten opzichte van de Angolese autoriteiten.”

Wat betreft het reizen met zijn paspoort, dient vastgesteld dat verzoeker in zijn verzoekschrift slechts zijn verklaringen dienaangaande herhaalt/samenvat, aanvoert dat het niet zeker is dat zijn naam ook gekend was bij de paspoortcontrole en dat er geen officieel opsporingsbericht over hem werd uitgeschreven. Er dient evenwel op gewezen dat verzoeker meent internationale bescherming te behoeven omdat hij vreest door de Angolese autoriteiten te worden vervolgd, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker alles in het werk stelt om bij zijn vlucht niet door deze autoriteiten te worden onderschept. Dat verzoeker met zijn eigen paspoort zijn land van herkomst verlaat, doet dan ook afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor de Angolese autoriteiten.

Verzoeker kon immers voor het passeren van de paspoortcontrole niet weten of men aldaar al dan niet op de hoogte was van zijn naam en van het feit dat hij werd gezocht. Eveneens verliest verzoeker in zijn verzoekschrift uit het oog dat hij ook over de persoon die zijn vlucht regelde en hem op zijn reis vergezelde ("Monsieur") onaannemelijk vage verklaringen aflegde.

2.3.2.5. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog beweert dat zijn "eigenlijke vluchtrelaas" niet wordt betwist, kan hij niet worden bijgetreden. In de bestreden beslissing wordt immers uitdrukkelijk en op pertinente wijze gemotiveerd als volgt: **"Deze voorgaande verklaringen en het feit dat u verder géén andere Angolese mensenrechtenorganisatie kan opsommen, doen dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan door u beweerde linken met mensenrechtenorganisaties in Angola en de door u geopperde feiten in het kader van uw asielrelaas."** (eigen onderlijning) Verder brengt verzoeker geen enkel stuk bij ter staving van zijn bewering in zijn verzoekschrift dat ook leden van de Angolese oppositie "met een beperkt profiel (en dus geen gedegen kennis enz.) het voorwerp uitmaken van vervolging". Dit betreft dan ook niet meer dan een blote bewering, die bovendien geen afbreuk doet aan het feit dat uit het voorgaande reeds is gebleken dat aan verzoekers voorgehouden profiel van politiek activist – weze het met een sterk of een beperkt profiel – hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet."

Voormelde motivering geldt derhalve ook voor verzoekster.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Waar zij in haar verzoekschrift erop wijst dat zij wegens haar ziekte en handicap weinig zelfredzaam is, laat zij na hieromtrent enige verdere informatie te verschaffen. Tot aan haar vertrek naar Europa verbleef zij immers probleemloos in Angola en zij maakte eerder geen melding van problemen louter omwille van haar ziekte en/of handicap. Voor het overige dient verzoekster zich met betrekking tot eventuele medische problemen te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingsdossier enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen. De informatie waarnaar verzoekster verwijst in haar verzoekschrift (p. 26-27), namelijk de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') en gevoegd bij haar verzoekschrift (stuk 3), toont immers geenszins aan dat er in Angola sprake zou zijn van een situatie van "open combat" of van

voortdurende en ononderbroken gevechten. Er is in Angola dan ook geen sprake van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER